

Rôma Manorina ny Fahitana — Laharana Fahatelo

Etazonia sy ny Fahitana Ara-paminaniana: Antso ho amin'ny Fandalinana Lalina sy ny Fahatakarana ny Baiboly

Jeff Pippenger
2024-07-14

Ao amin'ireo lahatsoratra roa teo aloha izay namaly ilay fandikana manokana milaza fa ny Etazonia no nanehoana mialoha tamin'ireo “mpandroba amin'ny firenenao” izay “hametraka ny fahitana” ao amin'ny Daniela toko faha-iraka ambin'ny folo andininy faha-efatra ambin'ny folo, dia nanonona andalan-teny avy amin'ny penin'i Ellen White isika izay milaza hoe: “Ny mambran'ny fiangonana dia hosedraina sy hotsapaina tsirairay avy.” Izany fizotran'ny fanaporofoana sy fitsapana ary fanasivanana izany, izay aseho ho Ilay Iraky ny fanekena ao amin'ny Malakia toko faha-telo, manadio ny volafotsy sy ny volamena, dia efa mandeha ankehitriny. Ao amin'ny Malakia toko faha-telo dia aseho ny fanadiovana.

Ary hipetraka tahaka ny mpanadio sy mpanefy volafotsy Izy; ary hodiovin'ny zanak'i Levy, sady hodiovin'ny toy ny volamena sy volafotsy izy, mba hahafahany manatitra fanatitra amin'ny fahamarinana ho an'i Jehovah. Dia ho sitrak'i Jehovah ny fanatitr'i Joda sy Jerosalema, tahaka ny tamin'ny andro fahiny sy toy ny tamin'ny taona taloha. Malakia 3:3, 4.

Ireo izay mifikitra amin'ny hevitra fa i Etazonia no tandindona izay mampiorina ny fahitana dia tsy afaka na tsy vonona hahatakatra fa ny hafatra izay nesorina tamin'ny tombo-kase tamin'ny volana Jolay 2023 no manadio ireo kandida mba ho isan'ny iray hetsy sy efatra arivo sy efatra alina. Tao amin'ny synagoga tany Kapernaomy no nanehoana an'ohatra mialoha ny fanadiovana farany ny iray hetsy sy efatra arivo sy efatra alina.

Hoy Jesosy taminy mazava hoe: “Misy aminareo tsy mino;” ary nampiany hoe: “Koa izany no nilazako taminareo fa tsy misy olona mahay manatona Ahy, raha tsy omban'ny Raiko azy izany.” Tiany ho takatr'izy ireo fa raha tsy voasarika ho eo Aminy izy ireo, dia satria tsy misokatra amin'ny Fanahy Masina ny fony. “Fa ny olona araka ny nofo tsy mandray ny zavatra ny Fanahin'Andriamanitra; fa fahadalana aminy izany; ary tsy hainy fantarina izany, satria araka ny Fanahy no amantarana azy.” 1 Korintiana 2:14. Amin'ny finoana no anatrehan'ny fanahy ny voninahitr'i Jesosy. Miafina izany voninahitra izany mandra-pirehetan'ny finoana ao amin'ny fanahy amin'ny alalan'ny Fanahy Masina.

«Noho ny fananarana natao ampahibemaso noho ny tsi-finoany dia vao mainka nihataka tamin'i Jesosy ireto mpianatra ireto. Tezitra mafy izy, ary satria naniry ny handratra ny Mpamonjy sy hanome fahafaham-po ny lolompon'ny Fariseo, dia nitodika niala taminy ka nandao Azy tamim-panamavoana. Efa nanao ny safidiny izy,—naka ny endrika ivelany fa tsy ny fanahy, ny akora ivelany fa tsy ny votoatiny. Tsy niverina intsony ny fanapahan-keviny tatỳ aoriana; fa tsy niara-nandeha tamin'i Jesosy intsony izy.»

“‘Eo an-tànany ny famolany, ary hodiovin'ny tokoa ny famoloany, ka hangoniny ao an-tsonmpitra ny variny.’ Matio 3:12. Anisan’ny fotoanan’ny fanadiovana izany. Tamin’ny alalan’ny tenin’ny fahamarinana no nanasarahana ny akofa tamin’ny vary. Satria feno zava-poana sy fireharehan-tena loatra izy ireo ka tsy handray fananaranana, sady tia izao tontolo izao loatra ka tsy hanaiky fiainam-panetre-tena, dia maro no niala tamin’i Jesosy. Mbola maro koa no manao izany ankehitriny. Voasedra amin’izao andro izao ny fanahy tahaka ny nanandramana ireo mpianatra tao amin’ny synagoga tany Kapernaomy. Rehefa ampitaina mivantana amin’ny fo ny fahamarinana, dia hitany fa tsy mifanaraka amin’ny sitrapon’Andriamanitra ny fiainany. Hitany fa ilaina ny fiovana tanteraka ao amin’ny tenany; nefa tsy manaiky handray ny asa mitaky fandavan-tena izy. Koa tezitra izy rehefa miharihary ny fahotany. Miala izy sady tafintohina, tahaka ireo mpianatra nandao an’i Jesosy ka nimonomonona hoe: ‘Sarotra izany teny izany; iza no mahahaino izany?’” Ilay Fitiavan’Andriamanitra, 392.

Amin’ny hoe “tenin’ny fahamarinana” no nanehoana ny volamena sy ny volafotsy ao amin’ny fanoharana nataon’i Malakia momba ny fanadiovana farany ny tempoly an’ireo iray hetsy sy efatra amby efatra alina.

Indro, halefako ny irako, ka izy no hanamboatra ny lalana eo alohako; ary ny Tompo, izay tadiavinareo, dia ho avy tampoka ao amin’ny tempoliny, dia ilay iraky ny fanekena, izay ifalianareo: indro, ho avy Izy, hoy Jehovah, Tompon’ny maro. Fa iza no mahazaka ny andro hahatongavany? ary iza no haharitra raha vao miseho Izy? fa Izy dia tahaka ny afon’ny mpanadio volafotsy, ary tahaka ny savony fanasan-damba. Malakia 3:1, 2.

Ny mpaminany rehetra, anisan’izany i Malakia, dia manondro ny andro farany. Ao amin’ny voalohan’ireo lahatsoratra ireo no nanononantsika ny The 1888 Materials, pejy 403, izay ampahafantarana antsika hoe: “Izay mionona amin’ny fahalalana tsy lavorary ananany ankehitriny momba ny Soratra Masina, ka mihevitra izany ho ampy ho famonjena azy, dia miantehitra amin’ny fitaka mahafaty. Maro ireo izay tsy tena voaomana tsara amin’ny fandresen-dahatra ara-tsoratra masina, ka tsy hahafahany mamantatra ny fahadisoana sy manameloka ny lovantsofina sy ny finoanoam-poana rehetra izay natolotra ho toy ny fahamarinana.” Ireo voatondro ao amin’io andalana io ihany “dia tsy mpianatra akaiky ny Baiboly,” izay “tsy nianatra tamim-pikasana” ireo “andalan-tenin’ny Soratra Masina” izay ahitana “tsy fitovian-kevitra.” Ireo anatonina “dia tsy mamaky ny Baiboly [mba] handraisany ho an’ny fanahiny ny tsoka sy ny hanina matavy. Tsy tsapany fa izany no feon’Andriamanitra miteny aminy. Fa raha tiantsika ny hahatakatra ny lalan’ny famonjena, raha tiantsika ny hahita ny taratry ny Masoandron’ny fahamarinana,” dia “tsy maintsy mandinika ny Soratra Masina tamim-pikasana” izy ireo.

Ny lahatsoratra voalohany dia nanondro fa ny iray amin’ireo singa mandrafitra ny môdely faminiany diso fitari-dalana dia ilay andalan-teny ao amin’ny The Great Controversy, izay milaza hoe: “Romanisma ao amin’ny Tontolo Taloha sy ny Protestantisma nihemotra ao amin’ny Tontolo Vaovao dia hanaraka lalana mitovy amin’izany manoloana ireo izay manome voninahitra ny didy rehetra avy amin’Andriamanitra.” The Great Controversy, 615. Ny fandikany manokana dia milaza fa io fehezanteny io dia manondro ny “Romanisma” ho tantara lasa ary ny “Protestantisma nihemotra” ho izao tontolo maoderina izao. Taorian’ny porofo

ara-pitsipi-pitenenana fa ny fampiharana ataon'izy ireo amin'io fehezanteny io dia navily tamin'ny heviny marina, dia tsy naneho fanafoanana ampahibemaso ny fampiharana diso izy ireo. Raha ny marina aza, dia ilay andalan-teny ihany no nampiasainy hanaovana dokambarotra ny fivoriana Zoom manaraka hataon'izy ireo. Kanefa ampahafantarina antsika fa “Tokony hampitombointsika amin'ny rehetra ny maha-zava-dehibe ny fikarohana amim-pahazotoana ny fahamarinana avy amin'Andriamanitra, mba hahafantarany fa fantany tokoa izay atao hoe fahamarinana.” Tsy nisy ezaka natao hanafoanana ilay filazana diso, izay toa porofo fa ireo mampandroso io fampiharana diso io dia tsy “mikaroka amim-pahazotoana” mba “hahafantatra izay atao hoe fahamarinana.”

Hatramin'ny fiandohan'ity adihevitra ity dia nohatonintsika izy io tahaka ny hoe mihoatra noho ny tsy fitovian-kevitra tsotra fotsiny eo amin'ny fahamarinana sy ny fahadisoana momba izay asehon'ny mpandroba ny olonao, ary mbola mijoro amin'izany toerana izany aho. Ny lahatsoratra momba ny bokin'i Daniela dia efa tonga tamin'ny laharana faharoa zato, izay nametrahana tamin'ny fomba mazava sy araka ny tokony ho izy ny hevitra ny andininy telo ambin'ny folo ka hatramin'ny dimy ambin'ny folo ao amin'ny Daniela iraisa ambin'ny folo. Ireo andininy ireo dia maneho ny tantara manomboka amin'ny taona 1989 ka hatramin'ilay lalàna Alahady ho avy tsy ho ela, izay hita ao amin'ny andininy faha-efapolo ao amin'ny Daniela iraisa ambin'ny folo.

Nofantarintsika ho io tantara miafina ao amin'ny andininy faha-efapolo io tantara io. Efa nofaritantsika koa fa rehefa milaza i Rahavavy White hoe: “ny boky izay voaisy tombo-kase dia tsy ny Apokalypsy, fa ilay ampahany amin'ny faminanian'i Daniela mifandray amin'ny andro farany,” dia ny tantara miafina ao amin'ny Daniela toko faha-iraisa ambin'ny folo andininy faha-efapolo no “ilay ampahany amin'ny faminanian'i Daniela.” Ny andininy faha-telo ambin'ny folo ka hatramin'ny faha-dimy ambin'ny folo dia maneho ny fahamarinana ara-paminaniana izay voavaha tombo-kase amin'ny andro farany. Noho izany, ireo andininy telo ireo dia aseho koa ho samy ny “Fanambaran'i Jesosy Kristy” sy ny “Kotrokorana Fito” ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy, izay voavaha tombo-kase mialoha indrindra ny hifaranan'ny fotoam-pitsapana. Rehefa manondro an'io “ampahany amin'ny bokin'i Daniela” io i Rahavavy White, dia milaza toy izao ny andalan-teny misy izany fanambarana izany:

“Aoka tsy hisy hihevitra, satria tsy hainy hazavaina ny hevitra ny marika rehetra ao amin'ny Apokalypsy, fa tsy misy ilàna azy aminy ny mandinika ity boky ity amin'ny fiezahana hahalala ny hevitra ny fahamarinana raketiny. Ilay iray izay nanambara ireo zava-miafina ireo tamin'i Jaona dia hanome ho an'izay mikatsaka ny fahamarinana amin-kafanam-po santatry ny zavatra any an-danitra. Ireo izay misokatra ny fony handray ny fahamarinana dia ho afaka hahatakatra ny fampianarany, ary homena azy ny fitahiana nampanantenaina ho an'ireo izay ‘mihaino ny tenin'ity faminanianana ity ka mitandrina izay zavatra voasoratra ao anatiny.’”

“Ao amin'ny Apokalypsy no ihaonan'ireo bokin'ny Baiboly rehetra sy amarànany. Eto no ahitana ny famenon'ny bokin'i Daniela. Ny iray dia faminanianana; ny iray kosa dia fanambarana. Tsy ny Apokalypsy no boky voaisy tombo-kase, fa ilay ampahan'ny faminanian'i Daniela izay mifandray amin'ny andro farany. Nandidy ilay anjely hoe: ‘Fa ianao kosa, ry Daniela, afeno ny teny, ary asio tombo-kase ny boky, mandra-pihavin'ny andro farany.’ Daniela 12:4.” Asan'ny Apostoly, 584, 585.

Ny teny hoe “complement” dia midika hoe mitondra ho amin’ny fahatanterahana. Ny ampahany amin’ny bokin’i Daniela izay mifandray amin’ny andro farany, ka voasokatra amin’ny fotoanan’ny farany, dia tanterahina rehefa atambatra, “andalana manaraka andalana” amin’ny “Fanambaran’i Jesosy Kristy,” sy “ny Kotrokorana Fito.” Ireo fanehoana telo ireo no hafatra voasokatra, ary noho izany dia maneho ny “tenin’ny fahamarinana” izay ampiasaina mba “hanadiovana” ny iray hetsy sy efatra arivo amin’ny fanadiovana farany ny tempoly ao amin’i Malakia, araka ny aseho ao amin’ny andininy faha-telo ambin’ny folo ka hatramin’ny faha-dimy ambin’ny folo ao amin’i Daniela iraika ambin’ny folo. Ny andininy eo afovoany no andininy anehoana ny adihevitra ankehitriny, ary noho izany dia maneho ilay adihevitra mitovy tanteraka izay natrehin’ny Millerita tao amin’ny tantara ara-paminanian’izy ireo.

Ny milaza fa i Etazonia no “jiolahin’ny firenenao” ao amin’ny andininy faha-efatra ambin’ny folo dia mifanaraka tanteraka amin’ireo Protestanta tao amin’ny tantara Millerita izay nilaza fa i Antiokosy Epifana no nasehon’ireo jiolahy. Ny fifandirana dia hanadio ny rotsak’orana amin’ny volamena sy ny volafotsy, nefa ny zava-dehibe kokoa dia izao: navela ny fifandirana mba hitarihana ireo izay asehon’ny Levita ao amin’ny Malakia toko fahatelo handalina lalindalina kokoa noho ny hatramin’izay ny Tenin’Andriamanitra ara-paminaniana. Ilay “Lehilahy mitondra borosy fanadiovana loto” ao amin’ny nofin’i William Miller dia mamafa ankehitriny ireo vola madinika sy firavaka sandoka hiala ao amin’ny efitrano, mialoha ny asany amin’ny fanangonana indray ireo firavaka tena izy ho amin’ny filaharana lavorary izay mamirapiratra avo folo heny noho ny masoandro.

Ny ady hevitra dia navela hitranga mba hanatanterahana indrindra izany asa izany; fa efa nampahafantarina antsika fa: “Hampihetsika ny olony Andriamanitra; raha tsy mahomby ny fomba hafa, dia hisy hevi-diso hiditra eo aminy, izay hanivana azy, ka hampisaraka ny akofa amin’ny vary. Ny Tompo miantso izay rehetra mino ny teniny mba hifoha hiala amin’ny torimaso. Efa tonga ny fahazavana sarobidy, izay mifanaraka amin’izao andro izao. Fahamarinana ara-Baiboly izany, mampiseho ireo loza izay efa eo anoloantsika indrindra. Io fahazavana io dia tokony hitarika antsika ho amin’ny fandalinana mazoto ny Soratra Masina sy ho amin’ny fandinihana faran’izay hentitra ny toeran-kevitra izay ijoroantsika. Tian’Andriamanitra ny mba handinihana lalina sy amim-paharetana, miaraka amin’ny vavaka sy ny fifadian-kanina, ny lafiny rehetra sy ny toeran’ny fahamarinana. Tsy tokony hitoetra amin’ny fiheverana an-tendrony sy ny hevitra manjavozavo momba izay mahaforona ny fahamarinana ny mino.”

Ny “fivilian-diso” izay avelany sy ampiasainy mba hampifoha ny olony masina izay matory dia “fifandirana taloha.”

“Eo amin’ny tantara sy ny faminaniana, ny Tenin’Andriamanitra dia maneho ny fifanandrinana naharitra ela teo amin’ny fahamarinana sy ny fahadisoana. Mbola mitohy ihany izany fifanandrinana izany. Izay zavatra efa nisy dia mbola haverina indray. Hovelomina indray ny ady hevitra fahiny, ary hitsangana tsy an-kijanona ny foto-kevitra vaovao. Kanefa ny olon’Andriamanitra, izay tamin’ny finoany sy ny fahatanterahan’ny faminaniana no nandray anjara tamin’ny fanambarana ny hafatry ny anjely voalohany sy faharoa ary fahatelo, dia mahalala tsara izay ijoroany. Manana fanandramana sarobidy noho ny volamena tsara

indrindra izy. Tokony hiorina mafy tahaka ny vatolampy izy, mitana tsy miova hatramin'ny farany ilay fiandohan'ny fahatokiany.” Selected Messages, boky faha-2, 109.

Ang kontrobersiya tungkol sa “mga tulisan ng iyong bayan” ay isang matandang kontrobersiya mula sa kasaysayan ng mga Millerita, na siyang “pasimula ng kanilang pagkakatiwala” na sila ay inutusang ingatang “matatag hanggang sa wakas.” Ang “pasimula ng” “pagkakatiwala” ng isang daan at apatnapu’t apat na libo ay ang mga saligang katotohanan na inilarawan sa mga tsart ng mga pioneer noong 1843 at 1850.

“Mitady hampivily ny sain’ireo rahalahintsika sy anabavintsika hiala amin’ny asa fanomanana vahoaka iray haharitra amin’izao andro farany izao ny fahavalo. Ny famitahany feno hafetsena dia natao hitarihana ny saina hiala amin’ireo loza sy adidy mifanandrify amin’izao fotoana izao. Ataony ho tsinontsinona ny fahazavana izay nentin’i Kristy avy tany an-danitra homena an’i Jaona ho an’ny olony. Ampianariny fa ireo toe-javatra izay eo anoloantsika indrindra dia tsy ampy lanja mba handraisana fiheverana manokana. Ataony tsy manan-kery ny fahamarinana avy any an-danitra, ary robainy ny olon’Andriamanitra amin’ny fanandramany taloha, ka omeny siansa sandoka ho solony.”

“Izao no lazain’i Jehovah hoe: Mijanona eo amin’ny lalana ianareo, ka jereo, ary anontanio ny amin’ny lalan-drazana, izay lalana tsara, ka mandehana eo aminy.”

“Aoka tsy hisy hitady handrava ny fanorenana’ny finoantsika,—dia ireo fanorenana izay napetraka tany am-piandohan’ny asantsika, tamin’ny fandalinana ny Teny amim-bavaka sy tamin’ny fanambarana. Eo ambonin’ireo fanorenana ireo no nanorenanay nandritra ny dimampolo taona farany. Mety hihevitra ny olona fa nahita lalana vaovao izy, ary afaka mametraka fanorenana mafimafy kokoa noho izay efa napetraka. Kanefa fitaka lehibe izany. Fa tsy misy olona mahavetraka fanorenana hafa afa-tsy izay efa napetraka.”

“Tamin’ny lasa dia maro no niroso tamin’ny fanorenana finoana vaovao, sy tamin’ny fananganana foto-kevitra vaovao. Nefa hafiriana no nijoro ny trano naoriny?—Vetivety dia rava izany; fa tsy naorina teo ambonin’ny Vatolampy izy.”

“Tsy voatery niatrika ny filazan’olona va ny mpianatra voalohany? Tsy voatery nihaino teoria sandoka va izy ireo, ary rehefa vita izay rehetra azony natao, dia niorina mafy ka nanao hoe: ‘Fa tsy misy olona mahay mametraka fanorenana hafa afa-tsy izay efa napetraka?’”

“Koa tsy maintsy hazonintsika mafy hatramin’ny farany ny fiandohan’ny fahatokisantsika. Teny feno hery no nalefan’Andriamanitra sy Kristy ho amin’ity vahoaka ity, nampivoaka azy hiala amin’izao tontolo izao tsikelikely, teboka isanisany, ho ao amin’ny mazava madio an’ny fahamarinana ankehitriny. Miaraka amin’ny molotra voakasiky ny afo masina, ny mpanompon’Andriamanitra dia nanambara ny hafatra. Ny fanononana avy amin’Andriamanitra dia nanisy tombo-kase ny maha-marina sy maha-izy azy tokoa ny fahamarinana nambara.” Review and Herald, March 3, 1904.

Ny “lalana fahiny” ao amin’i Jeremia dia ireo “fanorenana izay napetraka tamin’ny fiandohan’ny asantsika.” Ireo fahamarinana ireo dia naorina “teo ambonin’ny Vatolampy,” ary tao amin’ny tantaran’ny Millerita, ireo fahamarinana fototra ireo no hafatry ny “fahamarinana ankehitriny” izay

notorina tamin'ny 1842 sy 1843 ary 1844.

“Enga anie Andriamanitra hanampy anao handray ny teny izay nolazaiko. Aoka izay mitsangana ho mpiambina amin'Andriamanitra eo ambonin'ny mandan'i Ziona ho lehilahy mahita ny loza mialoha ny vahoaka,—lehilahy mahay manavaka ny marina sy ny diso, ny fahamarinana sy ny tsi-fahamarinana.

“Efa tonga ny fampitandremana: Tsy misy na inona na inona azo avela hiditra izay hampikorontana ny fototry ny finoana izay efa nanorenantsika hatramin'ny nahatongavan'ny hafatra tamin'ny 1842, 1843, ary 1844. Tao anatin'io hafatra io aho, ary hatramin'izay dia nijoro teo anatrehan'izao tontolo izao aho, mahatoky amin'ny fahazavana izay nomen'Andriamanitra antsika. Tsy mikasa ny hanala ny tongotsika hiala amin'ilay sehatra izay nametrahana azy isika, raha nitady ny Tompo isan'andro tamin'ny vavaka mafana fo, nitady fahazavana. Moa heverinareo va fa azoko afoina ny fahazavana nomen'Andriamanitra ahy? Ho tahaka ny Vatolampin'ny mandrakizay izany. Izy no efa nitari-dalana ahy hatramin'ny nanomezana azy. Ry rahalahy sy anabavy, velona Andriamanitra ary manjaka sy miasa anio. Ny tanany no eo amin'ny familiana, ary ao amin'ny fitantanany no anodinany ny kodia araka ny sitrapony. Aoka tsy hifikitra amin'ny taratasy ny olona, ka hilaza izay hataony sy izay tsy hataony. Aoka kosa izy hifikitra amin'i Jehovah Andriamanitry ny lanitra. Dia hamirapiratra ao amin'ny tempolin'ny fanahy ny fahazavan'ny lanitra, ary ho hitantsika ny famonjen'Andriamanitra.” Review and Herald, 14 Aprily 1903.

Ny hafatra izay nambara “tamin'ny 1842, 1843, ary 1844” dia ilay hafatra aseho eo amin'ilay tabilao fototra 1843. Tamin'ny volana Mey 1842, dia navoaka ny tabilao 1843 miisa telonjato. Ellen White sy ireo mpisava lalana dia samy nijoro ho vavolombelona fa ilay tabilao dia fahatanterahan'ny didy ao amin'ny Habakoka toko faha-roa mba hanoratra ny fahitana sy hampazava izany eo ambonin'ny tabilao. Tao anatin'izany tantara izany indrindra dia nisy mpitory Millerita telonjato, ary ny mpahay tantaran'ny SDA dia manamarina ny zava-misy fa samy nampiasa ilay tabilao 1843 izy rehetra.

Inona no manosika olona iray hilaza fa diso ny famantarana nataon'ireo mpisava lalana an'i Roma ho “mpandroba ny olonao”, araka ny aseho eo amin'ilay tabilao? Inona no manosika olona iray handray izany filazana izany? Kanefa, inona kosa no manosika antsika izay milaza fa manaiky ny fahatakarana'ireo mpisava lalana fa i Roma no asolo ny fitenenana hoe “mpandroba ny olonao”, nefa raha ny marina dia tsy mahay miaro izany fahatakarana izany ho an'ny tenantsika isika?

Tamin'ilay lahatsoratra voalohany dia notanisainay izao andalan-teny manaraka izao:

“Na dia manao ahoana aza ny fandrosoan'ny sain'ny olombelona, aoka izy tsy hihevitra na indray mipi-maso akory aza fa tsy ilaina ny fikarohana lalina sy mitohy ny Soratra Masina mba hahazoana fahazavana lehibe kokoa. Amin'ny maha-vahoaka antsika dia antsoina isika tsirairay mba ho mpianatry ny faminaniana. Tsy maintsy miambina amim-pahazotoana isika mba hahafahantsika mamantatra izay taratry ny fahazavana rehetra izay hasehon'Andriamanitra amintsika.” Testimonies, volume 5, 708.

Mino aho fa ilay “fahazavana izay omen’Andriamanitra” ankehitriny “ho antsika” dia izao: mbola tsy nifoha tanteraka isika ho amin’ny andraikitsika mba hahatakatra manokana ny andininy dimy ambin’ny folo voalohany ao amin’ny Daniela toko fahiraika ambin’ny folo, ary tsy mbola takatsika fa ny andininy fahatelo ambin’ny folo ka hatramin’ny fahadimy ambin’ny folo amin’io toko io ihany no maneho ireo fahamarinana izay manatanteraka ny fanadiovana farany sy ny fanisiana tombo-kase ny iray hetsy sy efatra arivo sy efatra alina. Raha tsy nisy hevi-diso nampidirina tao amin’ity tantara ity mihitsy, dia ho porofo izany fa mailo tanteraka isika. Kanefa izao adihevitra izao no manaporofa ny mifanohitra amin’izany.

Ny zava-misy fa tsy misy fifandirana na fikorontanana eo amin’ny olon’Andriamanitra dia tsy tokony hoheverina ho porofo mazava fa mihazona mafy ny fampianarana marina izy ireo. Misy antony tokony hatahorana fa mety tsy manavaka mazava ny fahamarinana sy ny fahadisoana izy ireo. Rehefa tsy misy fanontaniana vaovao atsangan’ny fandinihana ny Soratra Masina, rehefa tsy misy fahasamihafan-kevitra miseho izay hitarika ny olona handinika ny Baiboly ho an’ny tenany mba hahazoany antoka fa manana ny fahamarinana izy, dia hisy maro ankehitriny, tahaka ny tamin’ny andro fahiny, izay hifikitra amin’ny lovantsofina sy hivavaka amin’izay tsy fantany akory....

“Hanaitra ny olony Andriamanitra; raha tsy mahomby ny fomba hafa, dia hisy hevi-diso hampidirina eo aminy, izay hanivana azy, ka hampisaraka ny akofa amin’ny vary. Miantso izay rehetra mino ny teniny ny Tompo mba hifoha hiala amin’ny torimaso. Tonga ny fahazavana sarobidy, izay mifanaraka amin’izao andro izao. Fahamarinan’ny Baiboly izany, mampiseho ny loza izay efa mananontanona antsika. Izany fahazavana izany dia tokony hitarika antsika ho amin’ny fandinihana mazoto ny Soratra Masina sy ho amin’ny fizahana faran’izay hentitra ny foto-kevitra izay ijoroantsika. Tian’Andriamanitra mba hohadihadina lalina sy amim-paharetana, miaraka amin’ny vavaka sy ny fifadian-kanina, ny lafiny rehetra sy ny foto-kevitra ny fahamarinana. Ny mpino dia tsy tokony hionona amin’ny vinavina sy ny hevitra manjavozavo momba izay mahaforona ny fahamarinana. Ny finoany dia tsy maintsy miorina mafy eo ambonin’ny tenin’Andriamanitra, mba hahafahany, rehefa tonga ny fotoam-pitsapana ka entina eo anatrehan’ny filankevitra izy hamaly ny amin’ny finoany, manome antony ny amin’ny fanantenana izay ao anatiny, amin’ny fahalemam-panahy sy ny fahatahorana.

“Tohizo, tohizo, tohizo. Ny lohahevitra atolotsika amin’izao tontolo izao dia tsy maintsy ho zava-misy velona amintsika. Zava-dehibe izany, ka rehefa miaro ireo foto-pampianarana izay heverintsika ho lahatsoratra fototry ny finoana isika, dia tsy tokony hamela ny tenantsika na oviana na oviana hampiasa hevitra fandresen-dahatra izay tsy tena marina tanteraka.”

Testimonies, boky faha-5, 708.

Rehefa mandroso amin’ity fandinihana momba ireo mpandroba ny olon’Andriamanitra ity isika, dia hasehontsika fa ny adihevitra momba ny andininy faha-efatra ambin’ny folo ao amin’ny Daniela toko faha-iraika ambin’ny folo teo amin’ny Protestanta sy ny Millerita dia mitovy tanteraka amin’ny adihevitra eo amin’ny fandikana vaovao sy manokana izay milaza fa i Etazonia, fa tsy i Roma, no mametraka ny fahitana. Ny fiheverana fa ny The Great Controversy dia mampiasa ny fiteny hoe “tontolo taloha” mba hamantarana tantara lasa dia “vinavina sy hevitra tsy

voafaritra mazava,” ary izany dia ohatra iray amin’ny “adihevitra izay tsy marim-pototra tanteraka.”

Ireo izay nampiasa io andalan-teny io mba hanohanana ny fiheverany fa diso ny Millerites tamin’ny namantarany an’i Roma ho mpandroba ny vahoakanao, dia tokony hanefa ny adidiny kristiana ka hanaisotra ampahibemaso ny filazany, satria tsy azo tohanana izany, na ara-pitsipitenenana na ara-tantara. Ary ho anareo izay mipetraka etsy an-tsisiny amin’ity adihevitra ity, ianareo dia tompon’andraikitra hizara marina ny tenin’ny fahamarinana, satria nantsoina ho olona tsirairay ianareo mba ho mpianatry ny faminania, fa tsy mpanaraka ny hevitr’olona.

Satria ny olona, ka avadiny hitarika ho amin’ny fandringanana ny tenany ihany, ny Soratra Masina.

Ary hevero ho famonjen’ny Tompontosika ny fahari-pony; tahaka ny nanoratan’i Paoly rahalahintsika malala aminareo koa araka ny fahendrena nomena azy; tahaka izany koa ao amin’ny epistily rehetra nosoratany, izay ambarany ao ireo zavatra ireo; ary ao anatin’izany dia misy zavatra sasany sarotra ho azo, izay ahodinkodin’ireo tsy nahita fianarana sy tsy mafy orina, tahaka ny anaovany ny Soratra Masina hafa koa, ho amin’ny fandringanana ny tenany. Koa ianareo, ry malala, satria fantatrareo rahateo izany zavatra izany mialoha, dia mitandrema fandrao hotarihin’ny fahadisoan’ny ratsy fanahy koa ianareo ka hiala amin’ny fahamafisan-toeranareo. Fa mitombo amin’ny fahasoavana sy amin’ny fahalalana an’i Jesosy Kristy Tompontosika sy Mpamonjy. Ho Azy anie ny voninahitra ankehitriny sy mandrakizay. Amena. 2 Petera 3:15–18.

Ambaran’i Petera fa ny “tsy mahalala sy tsy miorina” no “manova” ny Soratra Masina “ho amin’ny fandringanana azy ihany.” Mifanaraka amin’izany zava-misy izany ny fampitandreman’i Rahavavy White miverimberina amintsika mba hianatra ho an’ny tenantsika isika. Raha tsy manatanteraka ny andraikitsika amin’ny maha-mpianatry ny faminania antsika isika, dia isika ihany no mametra ny fandringanana ho antsika.

Ireo jiolahin’ny vahoakanao no mampiorina ny fahitana, ary Solomona dia milaza fa izay tsy misy fahitana dia levona ny vahoaka.

Raha tsy misy fahitana, dia very ny vahoaka; fa sambatra izay mitandrina ny lalàna. Ohabolana 29:18.

Ny iray amin’ireo famaritana ny hoe “maty antoka” dia ny atao miboridana. Izay misy fahatakarana diso ny fahitana, dia miorina amin’ny zava-misy fa ny tandindona izay mametraka ny fahitana dia tsy takatra, na koa takarina amin’ny fomba diso. Ny ho isan’ireo izay maty antoka ao amin’ny fampitandreman’i Solomona dia ny miantoka ilay fitanjahana asehon’ny Laodiseana izay aloa avy amin’ny vavan’ny Tompo amin’ily lalàn’ny Alahady ho avy tsy ho ela. Nahoana isika no hanaiky hevitra iray izay mampiseho amin’ny fomba diso ny hevitra mazava ao amin’ny fanamarihan-dRahavavy White momba ny tontolo taloha sy ny tontolo vaovao, sady mandà ny fanondroan’ny Millerita fa i Roma no mametraka ny fahitana, izay naseho mivantana teo amin’ny tabilao 1843, izay maneho ireo fahamarinana fototra iorenan’ny Advantisma, ary izay i Kristy, Ilay Vatolampin’ny taona rehetra, izay asehon’ny sary masina rehetra momba ny fanorenana?

“Nefa izay trano rehetra aorina eo ambonin’ny fanorenana hafa noho ny Tenin’Andriamanitra dia hirodana. Izay, tahaka ny Jiosy tamin’ny andron’i Kristy, manorina eo ambonin’ny fanorenan’ny hevitra ny olombelona sy ny fiheverany, eo ambonin’ny fombafomba sy ny lanonana noforonin’ny olona, na eo ambonin’izay asa rehetra azony atao tsy miankina amin’ny fahasoavan’i Kristy, dia manorina ny rafitra ny toetrany eo ambonin’ny fasika miovaova. Ny tafio-drivotra mahery vokatry ny fakam-panahy dia handrava ilay fanorenana fasika ka hamela ny tranony ho rava eo amoron’ny fotoanan’izao tontolo izao.”

“Koa izao no lazain’i Jehovah Tompo hoe: ... Ary ny fitsarana hataoko ho amin’ny tsipika famarana, ary ny fahamarinana ho amin’ny firaka fandrefesana; ary ny havandra hifaoka ny fialofan’ny lainga, ary ny rano hanafotra ny toerana fiafenana.” Isaia 28:16, 17

“Nefa amin’izao andro izao ny famindram-po no mifona amin’ny mpanota. ‘Raha velona koa Aho, hoy Jehovah Tompo, dia tsy sitrako ny hahafatesan’ny ratsy fanahy; fa ny mba hialan’ny ratsy fanahy amin’ny alehany ka ho velona izy; miverena, miverena amin’ny lalan-dratsinareo; fa nahoana no te ho faty ianareo?’ Ezekiela 33:11. Ny feo miteny amin’ny tsy mibebaka anio dia feon’Ilay nitaraina tamin’ny fangirifiriana’ny fony, raha nijery ilay tanànan’ny fitiavany Izy, nanao hoe: ‘Ry Jerosalema, ry Jerosalema, izay mamono ny mpaminany sy mitora-bato izay nirahina ho any aminao! impiry Aho no te hanangona ny zanakao, tahaka ny fanangonan’ny reniakoho ny zanany eo ambanin’ny elany, nefa tsy nety ianareo! Indro, avela ho lao aminareo ny tranonareo.’ Lioka 13:34, 35, R.V. Tao Jerosalema no nahitan’i Jesosy tandindon’izao tontolo efa nandà sy nanamavo ny fahasoavany. Nitomany ny aminareo Izy, ry fo mafy hatoka! Na dia tamin’ny fotoana nilatsahan’ny ranomason’i Jesosy teo an-tendrombohitra aza, dia mbola afaka nibebaka ihany Jerosalema ka ho afa-nandositra ny loza hanjo azy. Vetivety foana sisa no mbola niandrasan’ily Fanomezana avy any an-danitra ny handraisany Azy. Dia toy izany koa, ry fo, mbola miteny aminao amin’ny feom-pitiavana Kristy hoe: ‘Indro, efa mitsangana eo am-baravarana Aho ka mandondòna; raha misy mandre ny feoko ka mamoha ny varavarana, dia hiditra ao aminy Aho ka hiara-misakafo aminy, ary izy Amiko.’ ‘Ankehitriny no andro ankasitrahana; indro, ankehitriny no androm-pamonjena.’ Apokalypsy 3:20; 2 Korintiana 6:2.

“Ianareo izay mametraka ny fanantenanareo amin’ny tena dia manorina eo ambonin’ny fasika. Kanefa mbola tsy tara loatra ny handosirana ny fandranganana mananontanona. Alohan’ny hipoahan’ny tafio-drivotra, mandosira ho amin’ily fanorenana mafy orina. ‘Izao no lazain’i Jehovah Tompo: Indro, Izaho mametraka ao Ziona vato ho fanorenana, vato voazaha toetra, vato fehizoro sarobidy, fanorenana mafy orina; izay mino dia tsy hihorohoro.’ ‘Mitodiha amiko, dia hovanjena ianareo, ry faran’ny tany rehetra; fa Izaho no Andriamanitra, ary tsy misy hafa.’ ‘Aza matahotra ianao, fa momba anao Aho; aza mivarahontsana, fa Izaho no Andriamanitrao; hampahery anao Aho; eny, hanampy anao Aho; eny, hanohana anao amin’ny tanana ankavanana’ny fahamarinako Aho.’ ‘Tsy ho menatra na hangaihay mandrakizay mandrakizay ianareo.’ Isaia 28:16, R.V.; 45:22; 41:10; 45:17.” Thoughts from the Mount of Blessing, 150–152.

Hotohizantsika ao amin’ny lahatsoratra manaraka izao fandinihana izao.